

Sygnatura akt IVP 32/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Lubań, dnia 02 czerwca 2015r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu IV Wydział Pracy w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Jerzy Miedziński,

Protokolant:kier. sek. Danuta Wowczyk,

po rozpoznaniu w dniu 02 czerwca 2015r. w Lubaniu

sprawy z powództwa Gminnej Spółdzielni (...) w L.

przeciwko I. C.

- o odszkodowanie za mienie powierzone;

I. Zasądza od pozwanego I. C. na rzecz powoda Gminnej Spółdzielni (...) w L. kwotę 752,-(siedemset pięćdziesiąt dwa)złoty z ustawowymi odsetkami od dnia 14 kwietnia 2015r. do dnia zapłaty,

II. W pozostałej części powództwo oddala,

III. Zasądza od pozwanego I. C. na rzecz powoda Gminnej Spółdzielni (...) w L. kwotę 38,-(trzydzieści osiem)złoty tytułem zwrotu kosztów postępowania

IV. Zasądza od powoda Gminnej Spółdzielni (...) w L. na rzecz pozwanego I. C. kwotę 180,-(sto osiemdziesiąt)złoty tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

UZASADNIENIE

Powód Gminna Spółdzielnia (...) w L. wniósł pozew przeciwko I. C. o zasądzenie kwoty 1.504zł z ustawowymi odsetkami od 11 kwietnia 2015r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wskazał, że pozwany będąc zatrudniony na stanowisku magazyniera oraz w punkcie skupu złomu w dniu 7 maja 2014r. wspólnie z H. W. dokonali zakupu dwóch figur (przedmiotów sakralnych) z miedzi jako odpady w ilości 188 kg na wartość 3.008zł. Dokonując tego zakupu całkowicie zostały zignorowane obowiązujące przepisy wynikające z zakresu czynności oraz ustawy o odpadach z dnia 20 kwietnia 2004r. W szczególności nie zostało wpisane w formularzu przyjęcia odpadów ani dokument tożsamości na podstawie którego dokonano zakupu, ani źródło pochodzenia odpadów do czego zobowiązywała cytowana wyżej ustawa. W dniu 15 maja 2014r. policja zabezpieczyła i zabrała jako depozyt zakupione przedmioty. Okazało się, że przedmioty te pochodziły z kradzieży i nie zostały zwrócone spółdzielni lecz przekazane właścicielom. Zarząd spółdzielni uznał, iż zakup ten został dokonany na skutek rażącego niedbalstwa i nienależytego wykonania obowiązków.

Zgodnie z treścią art. 114, 115 i 118 kp – Zarząd solidarnie obciążył osoby materialnie odpowiedzialne za wyrządzenie szkody.

Pozwany odmówił uregulowania w wyznaczonym terminie należności.

Pozwany nie uznał roszczenia pozwu i wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że powód nie udowodnił, że z winy pozwanego doznał szkody. Nie naruszył przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach.

Czynności pozwanego sprowadzały się jedynie do zważenia figur i skierowania sprzedawcy do H. W., która zajęła się wypełnianiem odpowiednich dokumentów, w tym formularza przyjęcia odpadów.

Ponadto powód nie wykazał, aby co do zabezpieczonych przez policję przedmiotów wydane zostało jakiekolwiek postanowienie odnośnie zwrotu tych dowodów rzeczowych właścicielowi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. C. zatrudniony jest w Gminnej Spółdzielni (...) w L. na stanowisku magazyniera.

(dowód: umowa o pracę k.4).

Na tym samym stanowisku zatrudniona jest także H. W.. W dniu 28 maja 2014r. została zawarta umowa o wspólnej odpowiedzialności materialnej pracowników.

(dowód: umowa o wspólnej odpowiedzialności k.5-6).

Ponadto pozwany oraz H. W. zajmowali się skupem oraz odsprzedażą złomu (okoliczność bezsporna).

W dniu 7 maja 2014r. do punktu skupu złomu przyjechało dwóch mężczyzn chcąc sprzedać dwie figury z miedzi. Pozwany obejrzał te figury a następnie zatelefonował do firmy w J., która odbierała od nich metale kolorowe pytając czy odkupią ten złom. Po uzyskaniu potwierdzenia, że złom miedziany zostanie odkupiony figurki zostały zważone i waga wynosiła 188 kg i wartość zgodnie z cennikiem 3.008zł. Pozwany skierował sprzedającego do H. W., która wypełniła dokument – formularz przyjęcia odpadów metali. Sprzedający nie posiadał dowodu osobistego lecz okazał prawo jazdy. Z tego dokumentu H.H. W. spisała nr PESEL lecz nie spisała numeru prawa jazdy, gdyż jak twierdziła system komputerowy nie pozwalał na wpisanie tego numeru. W formularzu nie zostało też wpisane źródło pochodzenia odpadów. Sprzedającemu została wypłacona kwota 3.008zł.

(dowód: zeznania świadka H. W. e-prot.19-05-15/00:33:43-00:40:35/, zeznania pozwanego e-prot.02-06-15/00:08:13-00:15:04/, formularz przyjęcia odpadów k.7).

W dniu 15 maja 2014r. policjanci z Komendy Powiatowej Policji w L. zabezpieczyli i zabrali jako depozyt zakupione dwie figurki miedziane. Prowadzone postępowanie pozwoliło na ustalenie, że przedmioty te pochodziły z kradzieży z cmentarza na terenie Niemiec. Figury te zostały zwrócone właścicielowi cmentarza. Postanowieniem z dnia 10 grudnia 2014r. Prokurator Rejonowy w Lubaniu umorzył dochodzenie przeciwko I. C. i H. W. uznając, iż brak jest dowodów pozwalających stwierdzić, iż na podstawie towarzyszących okoliczności winni i mogli przypuszczać, że przedmioty te zostały uzyskane za pomocą czynu zabronionego.

(dowód: akta sprawy 1 Ds. 460/14).

Zarząd spółdzielni uznał, że zakup został dokonany na skutek rażącego niedbalstwa i nienależytego wykonywania obowiązków przez pozwanego i H.H. W. i obciążył ich kwotą 3.008zł wzywając do zapłacenia tej kwoty po połowie.

(dowód: nota obciążeniowa k.8).

H. W. zgodziła się zapłacić tę kwotę natomiast pozwany odmówił jej zapłacenia (okoliczność bezsporna).

Sąd zważył, co następuje:

roszczenie powoda uznać należało częściowo za zasadne.

Okolicznością bezsporną w sprawie jest, że pozwany oraz H. W. dokonali zakupu dwóch figurek z miedzi i wypłacili sprzedającemu kwotę 3.008zł.

Artykuł 102, ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz.U. 2013.12 ze zm.) stanowi - Posiadacz odpadów prowadzący punkt zbierania odpadów metali jest obowiązany, przy przyjmowaniu tych odpadów od osób fizycznych niebędących przedsiębiorcami, do wypełniania formularza przyjęcia odpadów metali w dwóch egzemplarzach po jednym egzemplarzu dla przekazującego i dla przyjmującego odpady.

2. Formularz, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:

- 1) określenie rodzaju odpadów, rodzaju produktu, z którego powstał odpad, oraz źródło pochodzenia;
- 2) imię i nazwisko, adres zamieszkania oraz numer dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby przekazującej odpady.

Pozwany po obejrzeniu i zważeniu tych figurek skierował sprzedającego do H. W., która wypełniła formularz przyjęcia odpadów metali. W formularzu tym nie został wpisany numer prawa jazdy sprzedającego lecz jedynie PESEL. Nie została też wypełniona rubryka – źródło pochodzenia odpadów. Jak wynika z materiału dowodowego pozwany wiedział, że H. W. nie wpisała nr prawa jazdy, ani też źródła pochodzenia odpadów.

Miedziane figurki zostały zabezpieczone przez policję a następnie zwrócone właścicielowi i z tego powodu Gminna Spółdzielnia poniosła szkodę w wysokości 3.008zł.

Zgodnie z treścią art. 114 kp – pracownik, który wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych ze swej winy wyrządził pracodawcy szkodę ponosi odpowiedzialność materialną według zasad określonych w przepisach tego rozdziału.

Zdaniem Sądu, nie ulega wątpliwości, że pozwany oraz H. W. wyrządzili szkodę zakładowi pracy. I. C. po obejrzeniu figurek zatelefonował do firmy, która odbierała od nich kolorowe metale z pytaniem czy odkupią ten złom. Po uzyskaniu potwierdzenia zdecydował, że figurki te zostaną zakupione. Natomiast H.H. W. błędnie wypełniła druk – formularz przyjęcia odpadów metali. Uznać należało, że w większej części do powstania szkody przyczyniła się H.H. W. albowiem to ona spisywała dane sprzedającego i w formularzu przyjęcia odpadów metali nie wpisała numeru prawa jazdy osoby sprzedającej ani też nie wpisała źródła pochodzenia tego złomu. Gdyby nawet uznać, że system komputerowy nie przyjmował numeru prawa jazdy, to mogła je wpisać ręcznie po wydrukowaniu formularza przyjęcia odpadów.

Artykuł 117 §2 kp stanowi, iż pracownik nie ponosi ryzyka związanego z działalnością pracodawcy, a w szczególności nie odpowiada za szkodę wynikłą w związku z działaniem w granicach dopuszczalnego ryzyka. Z materiału dowodowego wynika, iż w Gminnej Spółdzielni nie było opracowanej instrukcji dotyczącej skupu złomu, a w szczególności jakich przedmiotów nie należy skupywać. Pozwany nie posiada też wykształcenia pozwalającego mu na ocenę czy dany przedmiot jest przedmiotem sztuki sakralnej czy też jest odpadem metali.

Mając powyższe okoliczności na uwadze uznał Sąd za zasadne zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda połowy żądanej kwoty, tj. 752zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu.

W pozostałej części Sąd powództwo oddalił z przyczyn opisanych wyżej.

Na mocy art. 100 kpc Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 38zł tytułem połowy wpłaconego wpisu od pozwu.

Sąd zasądził op powoda na rzecz pozwanego kwotę 180zł na mocy art. 98 §1 kpc oraz §6 ust. 2, rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013r. poz. 461) albowiem pozwany występował wraz z pełnomocnikiem. Powód domagał się zasądzenia kwoty 1.504zł a została zasądzona połowa z tej kwoty a stawka minimalna od tej kwoty wynosi 180zł.